

اهمیت فضای سبز و تأثیر آن بر روان انسان

چکیده

انسانها برای رشد طبیعی روح و جسم خود نیاز به محیطی مناسب دارند. گفته‌اند که سعادت انسانها با هماهنگی و نزدیکی با طبیعت بدبست می‌آید اما امروز روح و جسم بشر در محیط ماشینی که خود ساخته، زندانی شده و بیشتر فشارهای روحی و ناراحتیهای روانی، ناشی از عدم هماهنگی و دورشدن از محیط زیست طبیعی است پس باید بین طبیعت و تکنولوژی هماهنگی بوجود آورد.

برای افرادیکه امکان دسترسی به تقریجگاههای خارج از شهر را ندارند، درختکاریهای داخل شهر، همچنین پارکها نقش ارزشمندی ایفا می‌کنند و درختان در پارکها، بسیاری از نیازهای روحی انسانی را که پدیده شهرنشینی به میزان وسیعی محدود نموده است، جبران می‌نمایند. پارکها سمبول بهداشت و سلامتی محسوب می‌شوند و در واقع کانون حیاتی شهرها هستند و در گذران اوقات فراغت و تفریح اقشار قابل توجهی از مردم نقش اساسی دارند.

مقدمه

فطرت انسانها گرایش ذاتی به طبیعت دارد. نیاز انسانها از ابتدای خلقت به گیاه و طبیعت نیازی زیستی و حیاتی بوده است. یک نیاز از دیدگاه «موری» یک سازه فرضی است که وقوع آن تصور می‌شود تا بعضی واقعیتهای عینی و ذهنی را توجیه کند. نیاز دارای مبنای فیزیولوژیایی است. از این جهت که شامل یک نیروی فیزیکی - شیمیایی در مغز است که تمامی تواناییهای عقلی و ادراکی فرد را سازمان داده و هدایت می‌کند.

نیازها می‌توانند از لحاظ اضطراری بودن یا نبودن باهم متفاوت باشند. اگر نیازهای اولیه انسان ارضا نشود ممکن است که نیاز به پرخاشگری قویترین نیاز باشد.

امروزه زندگی در شهرها امکان بهره‌گیری از طبیعت را به حداقل رسانده است اما با توجه به زندگی ماشینی و آپارتمان نشینی همچنان این نیاز (پناه بردن به طبیعت) در آدمی احساس می‌شود. جاییکه فرد بعد از روزها و هفته‌ها کاروتلاش، خسته از هیاهو و به دور از صدای نامطبوع و خسته کننده بتواند به آن پناه ببرد و برای ساعتی در خود احساس آرامش و آسایش نموده و از میزان تشنجه اضطراب و استرس خود بکاهد.

منظور از آرامش، راحتی فکر و خیال و روان آدمی است و یکی از مکانهایی که این امکان را هر چند بمدت کوتاه برای فرد بوجود می‌آورد پارکهای شهری است. پارکها سرشار از رنگهای متنوع هستند، اما رنگ سبز در آنها حاکمیت دارد. رنگ سبز از نظر روانشناسی اصولاً رنگ آرام بخشی است و می‌تواند فضای شهرهارا از نظر روانی برای انبوه مردمی که در مراکز انسانی تجمع کرده‌اند قابل تحمل‌تر نماید. هنگامیکه یک فرد به طبیعت روی می‌آورد و درختان سرسبز و گلهای زیبا را می‌بیند و صدای آب و ترنم پرندگان را می‌شنود لحظه‌های دلپذیری برای او ایجاد می‌گردد. بنابراین گرایش فطری که در نهاد هر

انسانست یکی از مهمترین عوامل رغبت و گرایش به ایجاد فضای سبز در داخل و حاشیه شهرها بوده است. علاوه بر این امروزه مشکل بروز آلودگی نیز در مناطق شهری باعث شده است که نیاز به فضای سبز ضروری تر به نظر می‌رسد. البته نباید فراموش کرد که درختان خود، بعنوان یکی از مهمترین سیستمهای حیات بخش انسان به شمار می‌روند و در واقع تضمین کننده بقا و پایداری آب و خاک و هوای سالم در هر سرزمینی بوده و پشتوانه مطمئنی برای نگهداری و توسعه سیستمهای کشاورزی وسایر منابع تغذیه انسان محسوب می‌شوند.

نیاز به خلوت

در روانشناسی محیط، به آداب و رسوم، ارزشها و معیارهای اجتماعی و فرهنگی توجه می‌شود و یکی از مفاهیمی که در بررسی‌های روانشناسی محیط، بسیار به چشم می‌خورد، مفهوم خلوت و یا خلوت گزینی است. احساس نیاز به خلوت معمولاً هنگامی محسوس می‌شود که انسان مجبور باشد برای مدت زمان طولانی با افراد دیگر در فضاهای محدود به سر ببرد. نیاز به خلوت با مفاهیمی همچون تراکم و ازدحام مرتبط است و گاه در مقابل ازدحام به کار می‌رود.

فرزندان خانواده‌ای که در آپارتمانهای کوچک زندگی می‌کنند، آسیب پذیرخواهند شد زیرا در محیط‌های کوچک، شرایط اضطرابزا، افزایش می‌یابد و اینجا نیاز به محیطی بزرگتر از منزل برای پرورش استعدادهای کودکان احساس می‌شود.

پژوهشها نشان می‌دهند که انسان علاوه بر اینکه برای ارضی بسیاری از نیازهای پایه و فیزیولوژیک خود نیاز به قرارگاههای خلوت دارد، با گزینش تنهایی و خلوت، تمدد اعصاب کرده و استراحت می‌نماید و اگر این نیاز نیز مانند دیگر نیازها ارضا نشود انسان احساس تنش و تعارض می‌کند.

به گفته برخی از پژوهشگران، نداشتن امکانات لازم برای خلوت کردن و با خود تنها شدن، عاملی است که بیش از دیگر عوامل انسانهایی را که بصورت گروهی در یک فضای قرار گرفته‌اند، آزار می‌دهد. تهیه و یا ایجاد فضای سبز موجب دگرگونی بیش از پیش محیط شده، شرایط بهتری برای رشد و توانائی‌های فرد ایجاد می‌کند، فرد سلامت لازم را برای خلاقیت و فعالیت به دست می‌آورد و سازندگی فردی و اجتماعی بیشتری از خود نشان می‌دهد و بدین ترتیب بعد از هیجانات و کشمکشهای روحی که در یک فرد ایجاد استرس کرده، با قرار گرفتن در محیطی سرسبز و بدور از فشار عصبی و روحی، فرد احساس آرامش نموده و برای لحظاتی از این هیجانات دور می‌شود.

عواملی که به طور مستقیم و غیرمستقیم بر روان انسان تأثیر می‌گذارند

هر صدای ناخواسته‌ای که به گوش انسان برسد آلودگی صوتی محسوب می‌شود. عکس‌العمل انسان در برابر صدا بستگی به عوامل ذهنی (شدت صدا، فرکانس صدا) و عوامل عینی (مقبولیت یا عدم مقبولیت فرستنده صدا) دارد. صدای ملایم عکس‌العملهای خاصی را در انسان پدید می‌آورند و قطبیکه صدا به ۷۰ کری موقت یا دائمی کند. تأثیرات غیرمستقیم تا ۸۰ دسی‌بل می‌رسد تأثیرات صدا می‌تواند ایجاد

صداهای ناخواسته بر انسان، غیر قابل لمس است. بی‌خوابی، پاره شده افکار، کم حوصلگی، عصبی بودن و بروز بیماریهای روانی، از عوارض صداهای ناخواسته است. سبک شدن خواب، کاهش خواب عمیق، که جزو آلودگیهای ناخودآگاه هستند و کاهش مدت رویا، پریدن از خواب براثر صداهای ناهنجار که آلودگی آگاه شمرده می‌شوند، این واکنشها بوسیله آلودگی صوتی معادل ۵۰-۴ دسیبل ایجاد می‌شود و حاصل این واکنشها بدون تردید کاهش قدرت فکری و جسمی را درپی دارد.

بررسیها نشان داده است که فضای سبز می‌تواند در کاهش آلودگیهای صوتی تا حدود زیادی مؤثر باشد و این تأثیر به نوع گونه، ارتفاع، تراکم و وسعت آن بستگی دارد. از آنجا که پوشش گیاهی یکی از بهترین حصارهای صوت شکن است، با دقت بیشتر در انتخاب گیاهان بخصوص درختان، می‌توان در فراهم آوردن شرایط مناسب صوتی اقدام نمود. کاشت درختان متراکم در حاشیه پارکها، مانع خوبی در مقابل نفوذ اصوات ناشی از فعالیتهای ماشینی شهری فراهم می‌آورد در عین حال می‌توان در اطراف زمینهای بازی داخل پارکها، دیوارهایی از بوتهای و درختچه‌ها ایجاد نمود تا هیاهوی بازی کودکان به سایر قسمتهای پارک گسترش نیابد.

انرات روانی نور

از نقطه نظر روانی، چگونگی حضور نور در محیط نقش بسیار تعیین کننده‌ای در چگونگی کنش‌ها و واکنش‌های ما دارد و از همین روزت که شناخت نور و نحوه اثر گذاری آن بر افراد، می‌تواند منجر به برخورداری آگاهانه در طراحی زیست‌محیطی انسان شود. با استفاده از این آگاهی‌هاست که طراح می‌تواند به روش‌های مختلف بر روحیات افراد اثر بگذارد رفتار را پیش‌بینی کند و به آن جهت بخشد. در حالت کلی نور از نظر روانی به دو دسته تقسیم می‌شود:

۱- نور سرد

نورهای مهتابی هستند که سرمای فیزیکی را تداعی می‌کنند و موجب افسردگی روانی می‌شوند. لامپهای مهتابی که گرایش آفتابی نداشتند باشند از این نوع هستند.

۲- نور گرم

نورهایی هستند با طیف متنوع هفت رنگ، مثل نور خورشید، آتش، نورهای سوختنی، نور جنوب و نورهایی با گرایش رنگ‌های قرمز و نارنجی و زرد. نورپردازی در پارکها خصوصاً شب، نیاز به تخصص و مهارت دارد و بهتر است با توجه به روحیات و حالات روانی اکثر مردم استفاده کننده مواردی از قبیل تاریکی بیش از حد که موجب ترس و وحشت شده یا یکنواختی که ایجاد خستگی در فرد می‌کند، رعایت گردد.

امنیت روانی در کنار ایمنی فیزیکی، دارای اهمیت ویژه‌ای است به این معنا که در فضاهایی که از نور و روشنایی مناسبی برخوردار نیستند، زمینه بروز رفتارهای نابهنجار و حتی ترس برخی از مراجعه‌کنندگان از فضا به وجود می‌آید. البته توده انبوه گیاهی در کنار پیاده‌روهای کم‌رفت و آمد و نیز نورپردازی‌هایی که سایه‌های هراس انگیز ایجاد می‌کنند نیز می‌تواند بر شدت آن بیفزاید.

بنابراین با مطالعه دقیق جامعه‌شناسی و طراحی درست و سنجیده می‌توان امنیت‌روانی را به محیط بازآورده و حتی می‌توان رفتارهای نابهنجار شدید مانند دزدی را کاهش داد.

تغییر محیط موجب ایجاد آرامش در افراد است

گسترش شهرها و تراکم اجتناب ناپذیر جمعیت در آنها و در پی آن افزایش بزهکاری و اختلالات رفتاری ساکنان شهرهای بزرگ و پر جمعیت موجب شده است که برخی پژوهشگران درباره آثار نامطلوب تراکم جمعیت بر رفتار انسان نیز پژوهش کنند و نتیجه این پژوهشها نشان می‌دهد که تراکم بیش از حد جمعیت باعث افزایش رفتارهای تهاجمی شده و در صورت استمرار، موجب بروز رفتارهای بیمارگونه و نامطلوب خواهد شد. در حال حاضر با بزرگ شدن شهرها و کوچک شدن منازل و با توجه به اینکه بعلت مشکلات روزمره زندگی، اکثریت مردم در حال تلاش و فعالیت هستند لذا نیازی احساس می‌شود مبني بر اینکه این افراد بعد از گذران یک هفته کار و تلاش برای پشت سرگذاشتن خستگیهای کاری و روحی برای ساعات و شاید حتی لحظه‌هایی چند از طبیعت بهره‌گرفته و با دیدن مناظر دلپذیر و قدمزدن در محیطی که به دور از هیاهو و مشغله ذهنی و سرو صدای مزاحم باشد، اوقات فراغتی پشتسر گذارند و تمامی خستگیها از تن آدمی رخت بریند. بنابراین اینجاست که تغییر محیط ایجاد آرامش در روان افراد نموده و آنها را (از محیط خیابان، محیط کار و آلودگی بیش از حد منابع مختلف که موجب خستگی اعصاب و آشفتگی روحی آنها بوده) به فضای پارک که محیط مناسبی برای آرامش روان انسان فراهم می‌کند سوق می‌دهد.

در شهرها، وجود موانع فیزیکی مثل نرده، حفاظ و جدول درنظر افراد ایجاد خشونت کرده و در دراز مدت تأثیر خود را در رفتار مردم نمایان می‌سازد. بنابراین حذف دیوارهای بلند و نردها در محیط، خصوصاً دیوار پارکها و ایجاد تنوع رنگ و نورپردازی صحیح، گلکاری، بکارگیری رنگ در ایجاد آب‌نماها و فواره‌های زیبا، تغییر رنگ چراغهای پارک از سفید به زرد آفتابگون می‌تواند از اقدامات مهم و مؤثر در زمینه فراهم نمودن محیطی آرام بخش برای ساعتی در روز جهت رفع خستگی و گذران اوقات فراغتی دلپذیر باشد.

نقش فضای سبز در زندگی انسان

از نظر زیبایی شناسی تماشای درختان سرسبز و گلهای زیبا و رنگارنگ و آرایش بدیع گونه‌های مختلف گیاهان که در ابعاد مختلف در کنار یکدیگر به چشم می‌خورد انسان را به آرامش و آسایش فکری می‌رساند و امروزه ثابت شده است که بعضی درختان با ترشح ماده‌ای بنام فیتونسید ایجاد یک حالت آرامش و خلسه در انسان می‌کنند. بنابراین فضای سبز در ایجاد تعادل عصبی انسان نقش عمده‌ای ایفا می‌کند.

گیاهان با توجه به سیمای ظاهری خود می‌توانند در تزوئین محیط و ایجاد چشم‌اندازی مطلوب کمک کنند. فضای سبز علاوه بر تلطیف و پاکسازی هوا، در اصلاح و بهبود شرایط زیست محیطی شهر و شرایط طبیعی و ساختاری مطلوب‌تری داشته باشد. زیباسازی آن نقش انکارناپذیر دارد و هرچه قدر

آرامش بیشتری را به وجود می‌آورد به این دلیل است که ارتباط انسان با طبیعت در چنین محیطی بهتر حاصل می‌شود. فضاهای سبز شهری و بخصوص پارکها، باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که کلیه اشاره جامعه نه تنها امکان بهره‌گیری از آنجا را داشته باشند بلکه محیط این اماکن به‌گونه‌ای جذاب و آرامش بخش باشد که افراد ناخودآگاه جذب آن شوند. با توجه به اهمیت طبیعت و تعادل اجزاء آن در کمک به رشد صحیح و مناسب روانی در دوران کودکی و نوجوانی لازم است تدبیر اصولی اندیشید تا این گروه سنی هرچه بیشتر با فضای سبز شهری مأнос شده و از موهاب کوتاه و دراز مدت آن استفاده نمایند. در طراحی پارک بایستی تا حد امکان از بکاربردن وسایل خطرآفرین از جمله نرده‌های کوتاه، لبه‌های تیز، کانالهای روباز و فواره‌های سنگی غیر استاندارد با لبه‌های تیز پرهیز کرد و حتی المقدور از میزان شدت خطر کاست. برای مطلوب‌تر نمودن محیط پارکهای شهری بهتر است که تا حد امکان صدای ریزش آب همراه با موسیقی ملایم پخش شود (زیرا که پخش موسیقی خوب تأثیر مطلوبی بر روان انسان دارد) تا همواره محیطی دلپذیر و لذت بخش باشند.

هر کجا که آبی و درختی باشد، ناخودآگاه صدای پرندگان هم شنیده می‌شود و محیط را دلپذیرتر می‌سازد بنابراین کاشت درختان و درختچه‌ها پرندگان مختلف را به محیط وارد می‌کند و محیط حالت بیرونی خود را ازدست می‌دهد. مسلماً صدای دلنشیں پرندگان و حضور آنها می‌تواند ثمر بخشی محیط را دوچندان کند. بنابراین می‌توان با توجه به پوشش گیاهی آن محیط، پرندگان و جانورانی را برگزید که بین مردم پر بیننده‌ترین بوده و نظر آنها را به خود جلب کنند و همه مردم از دیدن آنها لذت ببرند.

حضور روانی رنگها در فضای سبز

روانشناسی و فیزیولوژی رنگها و تأثیر آنها به حالت‌های روانی افراد از مباحثه بسیار جالب و مهم به شمار می‌رود. هر رنگی به مقتضای خاصیت خود اثری بر روان انسان دارد که با رفتارهای اجتماعی و روانی او مرتبط است. احتمالاً سیاه و سفید اولین رنگهایی بوده که برای انسان اولیه مفهوم واضح‌تری داشته است زیرا گردش شب و روز هر کدام به ترتیب تداعی کننده استراحت و فعالیت به شمار می‌آمدند. سپس بشر به وجود رنگها پی‌برد و آنها را در زندگی خود وارد کرد عمل تشخیص رنگها توسط بخش تعلیم دیده مغز صورت می‌گیرد. یک نوع ارتباط سه محوری بین رنگ، انسان و طبیعت وجود دارد که هر اندازه این ارتباط متعادل‌تر و مناسب‌تر باشد، از لحاظ روانی برای انسان مفیدتر خواهد بود. انتخاب غلط و نابجای رنگ، موجب بد نشان دادن یا بی‌خاصیت شدن آن می‌شود که اصطلاحاً مرگ رنگ نامیده می‌شود.

انسان عصر حاضر بعلت مسائل شهر نشینی و دنیای ماشینی و صنعتی بیش از هر زمان دیگری در فشار شدید عصبی و روانی است. علاوه بر این، بسیاری از بناها، ساختمانها، میدانها که بدون رعایت شرایط روانی افراد بنا شده‌اند باعث خستگی روحی انسان می‌شود. یکی از ساده‌ترین راههای بازگرداندن آرامش به انسان استفاده از رنگهای مناسب است.

می‌پردازیم: در اینجا مختصرا به بررسی چند رنگ مهم

۱-رنگ آبی

قداست، شیرینی، امیدوارکنندگی و طراوت از خصوصیات بارز این رنگ است. آبی بعلت خاصیت تسکین دهنده فشار خون را پایین می‌آورد، نبض و تنفس را کم می‌کند و آرامش درونی به افراد می‌دهد.

۲-قرمز

این رنگ مثبت هیجان‌آور است و کشش و قدرت زیادی دارد. فشار خون و تنفس را افزایش می‌دهد، اشتها آور است ولی خیلی زود انسان را خسته می‌کند.

۳-زرد

رنگ زرد تحریک کننده ذهنی است. هرچند رنگ بسیار خوبی است ولی در ایران خیلی کم به آن بها داده شده است. رنگ زرد آرام بخش حالات عصبی و متعادل کننده اعصاب سمپاتیک و پاراسمپاتیک است. رنگ زردی که مقدار کمی آبی داشته باشد آن قسمت از مغز را که حالت جهش فکری دارد تحریک می‌کند.

۴-نارنجی

اثر دوگانه دارد آرامبخش و تهییج کننده و اشتها آور است.

۵-بنفش

نشانه کناره‌گیری، بی‌طرفی، حزن و اندوه است. خواب‌آور بوده و با توجه به اشعه الکتروشیمی بسیار قوی خود، بر قلب، ریه و رگهای خونی اثر می‌کند و مقاومت بافتها را بالا می‌برد. همانطور که گفته شد زندگی شهری و وسائل منتج آن باعث خستگی شدید روحی در انسان شده لذا ایجاد مکانهایی جهت استراحت و آرامش روحی و نیز افزایش میزان فضای سبز موجود در شهرهای بزرگ مخصوصاً تهران از مسایل مهم و ضروری است.

۶-رنگ سبز

از ترکیب رنگ‌های زرد و آبی بوجود می‌آید. می‌تواند ولرم، سرد و یا گرم باشد. رنگ سبز، برجسته و غالب است و از لحاظ مذهبی این رنگ نماد ایمان و عقیده و دین و ابدیت است. رنگ سبز رنگ طبیعت است و روشن آن علامت جوانی و رشد و نمو است و برای درمان بیماری عصبی و اختلالات روانی توصیه شده است. این رنگ در واقع موجب تقویت روحیه، غرور، اعتماد به نفس، قدرت و تسلط برحوادث می‌شود لذا در آرامش اعصاب و رفع خستگی مفید و مؤثر است و در ضمن قدرت تحمل و صبوری را نیز افزایش می‌دهد. هرگاه پس از آسوده شدن از کار روزانه برای گردش و هواخوری به پارکهای سبز پناه می‌بریم آرامشی دلپذیر در خود احساس می‌کنیم یا هنگامیکه در یک جاده درختکاری شده حرکت می‌کنیم از راه رفتن و زیادی راه خسته نمی‌شویم و این همان تأثیر روحی و دلنشینی است که رنگ سبز که آرام کننده تن و روان در انسان به جای می‌گذارد.

جای تردید نمی‌باشد که چگونگی استفاده از رنگها در فضای سبز و محیطهای داخل شهر با توجه به

مواردی که درباره روانشناسی رنگها عنوان شد که باید به بهترین وجه جهت آسایش روحی و روانی انسانها صورت گیرد.

اهمیت رنگ در زمین بازی کودکان

به گفته روانشناسان نیمی از شخصیت کودک تا قبل از ۷ سالگی شکل می‌گیرد و منظور از شخصیت آندسته از ویژگیهای جسمی، روانی و رفتاری است که هر فرد را از افراد دیگر متمایز می‌سازد. بنابراین محیط خانواده و محیط بازی کودک در این شکل‌گیری نقش اساسی دارد.

بازی کودکان در درجه اول اهمیت قرار دارد پس باید به گونه‌ای مطلوب امکانات رشد و ترقی بازی کودکان را در این محیط‌ها بوجود آورد تا راهی برای آماده نمودن کودک در برخورد متقابل با دیگران و برخورد اجتماعی او باشد.

با توجه به این موضوع می‌توان گفت که نوع وسایل بازی از نظر بکارگیری هوش و خلاقیت کودک، جنس وسایل بازی از نقطه نظر امنیت جسمانی و بکارگیری رنگ در آن وسایل، از جهت تأثیر روانی بر کودک، از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است.

در انتخاب نوع بازی یا نوع وسیله، بایستی سعی کرد از بازیهایی استفاده نمود که کودک را وادر سازد تا از هوش و استعداد خود استفاده نماید که اینکار میزان خلاقیت و درک کودک را بالا برده و در عین حال او را سرگرم می‌سازد.

در حال حاضر در بیشتر پارکهای شهری در زمینهای بازی مشاهده می‌شود که وسایل بازی کودکان را از آهن‌آلات سخت ساخته‌اند لذا بایستی حتی‌المقدور در ساخت وسایل از مواد نرم استفاده نموده و در ضمن لبه‌های تیز و برنده و یا ارتفاع وسایل را از سطح زمین مدنظر قرار داد و طوری وسایل را طراحی نمود تا هم امنیت جسمانی کودکان تضمین شود و هم والدین با آسودگی خیال اجازه استفاده از آن وسایل را به کودک بدهنند.

در انتخاب رنگ برای وسایل بازی بایستی خصوصیات، ماهیت درونی (احساسی، ارزشی) رنگ و مطلوبیت آنرا درنظر گرفت. خصوصاً اینکه کودکان و نوجوانان بهره‌بردار این وسایل هستند. بکارگیری رنگ در وسایل بازی بعلت اینکه تأثیر غیر مستقیم بر شکل‌گیری ویژگیهای شخصیتی و رفتاری کودکان دارد، حائز اهمیت می‌باشد.

رنگها به دو دسته سرد و گرم تقسیم می‌شوند هرچه به طرف رنگ سیاه پیش‌رویم، رنگها، افسرده‌تر و هرچه به رنگ سفید متمایل شویم، شادی آفرین‌تر می‌باشد.

بنابراین وجود هماهنگی در محیط، باعث ایجاد آرامش در افراد می‌شود و با توجه به روحیه شاد کودکان می‌توان از رنگهای سفید و زرد و قرمز در وسایل و زمین‌بازی آنها بکار برد.

فهرست منابع:

- ۱- کریمی، یوسف، ۱۳۷۵. روانشناسی شخصیت، مؤسسه نشر ویرایش.
- ۲- پارسا، محمد، ۱۳۷۴. روانشناسی تربیتی - انتشارات سخن.
- ۳- مرتضوی، شهرناز، ۱۳۸۰. روانشناسی محیط و کاربرد آن - انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
- ۴- سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران، ۱۳۷۱. مجموعه مقالات سمینار فضای سبز.
- ۵- سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران، ۱۳۷۸ الی ۱۳۷۵. مجموعه مقالات علمی و تخصصی فضای سبز- جلد اول تا سوم.